

*Najważniejsze zmiany
w Ustawie o transporcie drogowym
z dnia 6 września 2001r.
i innych ustawach.
Dz.U.03.149.1452*

USTAWA O TRANSPORCIE DROGOWYM

Artykuł Ustawy	Poprzednia Ustawa	Obecna Ustawa
Art.3	<p>Art.3 Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu drogowego wykonywanego pojazdami samochodowymi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – w niezarobkowym krajowym i międzynarodowym przewozie drogowym 2) o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3.5t 	<p>Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu drogowego wykonywanego pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą - w niezarobkowym przewozie drogowym osób, 2) o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony w transporcie drogowym rzeczy oraz niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy, 3) zespołów ratownictwa medycznego oraz w ramach usług transportu sanitarnego. <p>2. Do przewozów drogowych wykonywanych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w ramach powszechnych usług pocztowych, 2) w ramach usług polegających na przewozie odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych, 3) przez podmioty niebędące przedsiębiorcami, - stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące niezarobkowego przewozu drogowego.”
Wnioski	<p>W porównaniu z poprzednią wersją ustawy wyłącza się spod przepisów ustawy o transporcie drogowym przewozy w ramach ratownictwa medycznego i usług transportu sanitarnego, natomiast w przypadku powszechnych usług pocztowych i w ramach usług polegających na przewozie odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych stosuje się przepisy ustawy dotyczące niezarobkowego przewozu drogowego.</p>	
Art. 10 Ust.3 pkt.2 ust.4	<p>3. Minister właściwy do spraw transportu odmawia udzielenia licencji na międzynarodowy transport drogowy w razie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) braku możliwości zapewnienia wystarczającej ilości zezwoleń 2) sytuacji kryzysowej na rynku transportowym 	<p>Ustęp 3. Minister właściwy do spraw transportu, z zastrzeżeniem ust. 3a, odmawia udzielenia licencji na międzynarodowy transport drogowy lub dokonania jej zmiany w razie braku możliwości zapewnienia wystarczającej liczby zezwoleń zagranicznych.</p> <p>Ustęp 4 UCHYLONY</p>

	<p>4. Sytuacja kryzysowa na rynku transportowym może być uznana za przyczynę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odmowy udzielenia licencji przez okres 6 miesięcy od dnia uznania sytuacji za kryzysową z możliwością jednorazowego przedłużenia tego okresu o kolejne 6 miesięcy 2) ograniczenia liczby zezwoleń zagranicznych wydawanych dla celów niezarobkowego międzynarodowego przewozu drogowego 	
Wniosek	<p>Z dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym sytuacja kryzysowa na rynku transportowym nie może być podstawą do odmowy udzielenia licencji przez ministra właściwego do spraw transportu</p>	
<p><i>Rozdział 7a dodany w znowelizowanej ustawie o transporcie drogowym</i></p>		
<p>Rozdział 7a</p>	<p style="text-align: center;">Rozdział 7a</p> <p>Kierowcy wykonujący transport drogowy lub przewozy na potrzeby własne</p> <p>Art. 39a. 1. Przewoźnik drogowy może zatrudnić kierowcę, jeżeli osoba ta:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ukończyła 21 lat, z zastrzeżeniem ust. 2, 2) posiada odpowiednie uprawnienie do kierowania pojazdem samochodowym określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, 3) ukończyła odpowiedni kurs dokształcający kierowców, o którym mowa w art. 39b ust. 1, 4) nie ma przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy, 5) nie ma przeciwwskazań psychologicznych do pracy na stanowisku kierowcy. <p>2. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy kierowcy wykonującego transport drogowy rzeczy pojazdem samochodowym lub zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5 t do 7,5 t.</p> <p>Art. 39b. 1. Osoba ubiegająca się o zatrudnienie po raz pierwszy na stanowisku kierowcy wykonującego transport drogowy jest obowiązana ukończyć kurs dokształcający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kierowców przewożących rzeczy - dla kierowców pojazdów samochodowych konstrukcyjnie przystosowanych do przewozu rzeczy, 2) kierowców przewożących osoby - dla kierowców pojazdów samochodowych przeznaczonych konstrukcyjnie do przewozu powyżej 5 osób łącznie z kierowcą. <p>2. Kursy dokształcające, o których mowa w ust. 1, zwane dalej „kursami”, są prowadzone przez wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.</p>	

3. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego przy organizacji i realizacji kursów jest zobowiązany do współpracy z organizacjami zrzeszającymi kierowców i przewoźników drogowych o zasięgu ogólnokrajowym.
4. Współpraca, o której mowa w ust. 3, obejmuje zwłaszcza uzgodnienie szczegółowego programu kursu oraz warunków i miejsca jego przeprowadzenia.
5. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego potwierdza ukończenie kursu przez wydanie zaświadczenia o jego ukończeniu, a także prowadzi rejestr osób przeszkolonych i wydanych zaświadczeń.
6. Nadzór nad prowadzeniem kursów sprawuje wojewoda. W ramach nadzoru wojewoda może:
  - 1) kontrolować sposób prowadzenia kursów oraz dokumentację z nimi związaną,
  - 2) zawiesić prowadzenie kursów do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.
7. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, ramowy program kursów, o których mowa w ust. 1, minimalny czas ich trwania, wzór zaświadczenia oraz rejestru, o których mowa w ust. 5; mając na względzie podniesienie kwalifikacji zawodowych kierowców wykonujących transport drogowy.

Art. 39c. 1. Kierowca wykonujący transport drogowy podlega badaniom lekarskim przeprowadzanym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

2. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, są wykonywane z zastrzeżeniem ust. 3, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.)¹⁾, zwany dalej „Kodeksem pracy”, z tym że badania okresowe przeprowadza się do czasu ukończenia przez kierowcę:
  - 1) 55 lat - co 5 lat,
  - 2) od 56 lat do 65 lat - co 2 lata,
  - 3) powyżej 65 roku - corocznie.
3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zgodnie z ustawą z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.
4. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, wykonują lekarze uprawnieni do wykonywania badań profilaktycznych, o których mowa w przepisach Kodeksu pracy i posiadający dodatkowo uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców określone w odrębnych przepisach.

Art. 39d. 1. Kierowca wykonujący transport drogowy podlega badaniom psychologicznym przeprowadzanym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

2. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane:

- 1) w wieku do 55 lat - co 5 lat,
- 2) w wieku od 56 lat do 65 lat - co 2 lata,
- c) powyżej 65 roku życia - corocznie.

3. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane w zakresie i na zasadach określonych dla kierowców w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

Art. 39e. 1. Przewoźnik drogowy jest obowiązany do:

- 1) kierowania kierowców na badania lekarskie i psychologiczne, o których mowa odpowiednio w art. 39c i 39d,
  - 2) pokrywania kosztów badań lekarskich i psychologicznych,
  - 3) przechowywania przez cały okres zatrudnienia kierowcy orzeczeń lekarskich i psychologicznych oraz zaświadczeń o ukończeniu kursów dokształcających, jeżeli kursy te są wymagane,
  - 4) prowadzenia dokumentacji: dotyczącej pracy kierowcy, a w szczególności pojazdów, którymi kierowca wykonywał przewozy oraz czasu pracy kierowcy; przepis ten dotyczy dokumentacji prowadzonej niezależnie od ewidencji czasu pracy, o której mowa w art. 129¹¹ Kodeksu pracy,
  - 5) przekazania kierowcy z chwilą rozwiązania stosunku pracy orzeczeń i zaświadczeń, o których mowa w pkt 3, oraz wyciągu z dokumentacji, o której mowa w pkt 4,
  - 6) wystawienia kierowcy zaświadczenia poświadczającego jego zatrudnienie oraz spełnianie wszystkich wymagań określonych ustawą.
2. Spełnienie przez przedsiębiorcę będącego pracodawcą obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się za równoznaczne ze spełnieniem obowiązków pracodawcy w zakresie wykonywania wstępnych i okresowych badań lekarskich, o których mowa w art. 229 § 1 i § 2 Kodeksu pracy.
3. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania z dokumentacją związaną z pracą kierowcy oraz ustali wzory stosowanych dokumentów, w tym wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 6; uwzględniając zakres niezbędnych informacji.

Art. 39f. Wymagania, o których mowa:

- 1) w art. 39a-39e, stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy osobiście wykonującego transport drogowy lub osób wykonujących osobiście przewozy na rzecz tego przedsiębiorcy,
- 2) w art. 39a pkt 2, 4 i 5 oraz art. 39c-39e, stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy osobiście wykonującego przewozy na potrzeby własne lub kierowcy przez niego zatrudnionego.

Wnioski	<p>Rozdział 7a w sprawie świadectw kwalifikacji</p> <p>Po dniu wejścia w życie ustawy o transporcie drogowym, zamiast świadectw kwalifikacji wymagane będą zaświadczenia wystawiane przez pracodawcę potwierdzające spełnienie przez kierowcę wszystkich wymagań określonych w rozdziale 7a ustawy o transporcie drogowym. Dotyczy to zarówno kierowców wykonujących transport drogowy jak i przewozy na potrzeby własne. Do tej pory świadectwo kwalifikacji dotyczyło tylko kierowców transportu drogowego.</p> <p>Kierowców posiadających świadectwa kwalifikacji wydane na podstawie art.4 ust.12 ustawy Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniających wymagania określone przepisami, nie dłużej jednak niż przez okres i w zakresie na jaki zostały wydane.</p>	
Art.51 oraz Art. 53 ust.4	<p>Art.51 Organami Inspekcji są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Główny Inspektor Transportu Drogowego, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, 2) wojewoda działający za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora transportu drogowego, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji transportu drogowego wchodzącej w skład wojewódzkiej administracji zespolonej. <p>Art.53</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Inspektorem 	<p>Art.51</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zadania Inspekcji Transportu Drogowego określone w niniejszym rozdziale wykonują następujące organy: <ol style="list-style-type: none"> 1) Główny Inspektor Transportu Drogowego, 2) wojewódzki inspektor transportu drogowego. 2.Organy wymienione w ust. 1 wykonują zadania Inspekcji Transportu Drogowego zgodnie z kompetencjami określonymi w ustawie i przepisach odrębnych. 3. Główny Inspektor Transportu Drogowego koordynuje, nadzoruje i kontroluje działalność wojewódzkich inspektorów transportu drogowego. 4. Wojewódzki inspektor transportu drogowego kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu transportu drogowego. 5. Czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 50 w zakresie określonym w art. 68-75 wykonują inspektorzy wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego, zwani dalej „inspektorami”. 6. W sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor, a organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego - Główny Inspektor. <p>Art.53</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Wojewódzkiego inspektora transportu drogowego powołuje, po zasięgnięciu opinii wojewody, Główny Inspektor Transportu Drogowego. Wojewódzkiego inspektora transportu drogowego

		odwołuje Główny Inspektor Transportu Drogowego
Wniosek	Organami Inspekcji od dnia 1 stycznia 2004 roku będą Główny Inspektor i wojewódzki inspektor. Do tej pory organami inspekcji byli Główny Inspektor i wojewoda działający za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora transportu drogowego Od dnia 1 stycznia 2004 roku w wyniku reorganizacji Inspekcji Transportu Drogowego Wojewódzcy Inspektorzy będą powoływani przez Głównego Inspektora. Do tej pory byli powoływani przez wojewodę w porozumieniu z Głównym Inspektorem	
Art.92 ust.2	<p>Art. 92. 1. Kto wykonuje transport drogowy lub przewozy na potrzeby własne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bez wymaganej licencji oraz wypisu z wykazu numerów rejestracyjnych pojazdów samochodowych stanowiącego załącznik do tej licencji lub bez wymaganego zaświadczenia, 2) bez wymaganego zezwolenia na przewóz osób lub rzeczy, 3) bez wymaganego zezwolenia na przewóz, który zaczyna się i kończy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pojazdem zarejestrowanym za granicą (kabotaż), 4) bez świadectwa wymaganego zgodnie z umową o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP), 5) bez formularza jazdy lub z nieprawidłowo wypełnionym formularzem, przy wykonywaniu przewozu osób na potrzeby własne, 6) bez uiszczenia opłat za przejazd po drogach krajowych, 7) naruszając przepisy dotyczące przewozu materiałów niebezpiecznych i odpadów, 8) naruszając przepisy dotyczące wymagań co do pojazdu w zakresie ochrony środowiska, 9) naruszając przepisy dotyczące wymaganych dokumentów odnośnie do przewozu żywych zwierząt, 10) nie przestrzegając przepisów o czasie pracy i odpoczynku kierowców oraz nie posiadając zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy oraz czas jazdy i postoju, 	<p>2. Suma kar pieniężnych nałożonych podczas jednej kontroli nie może przekroczyć kwoty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 15 000 złotych - w odniesieniu do kontroli drogowej, 2) 30 000 złotych - w odniesieniu do kontroli w przedsiębiorstwie.

	<p>11) nie przestrzegając przepisów w sprawie okresowych ograniczeń ruchu pojazdów na drogach lub zakazu ruchu niektórych ich rodzajów,</p> <p>12) nie mając przy sobie dokumentów, o których mowa w pkt 1-5, lub nie przestrzegając warunków określonych w tych dokumentach,</p> <p>13) samowolnie zmieniając wskazania urządzeń pomiarowo-kontrolnych zainstalowanych w pojeździe</p> <p>- podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 zł do 15.000 zł.</p>	
Wniosek	<p>Z dniem wejścia w życie ustawy o transporcie drogowym uległa obniżeniu dolna granica wysokości kary nakładanej w drodze decyzji administracyjnej za jednostkowe naruszenie z 200 złotych do 50 złotych, jak również wprowadzone zostały górne granice wysokości kar nakładanych w trakcie jednej kontroli:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 15000 zł w przypadku kontroli drogowej - 30000 zł w przypadku kontroli w przedsiębiorstwie <p>Wykaz naruszeń i wysokość nałożonych kar określony został w załączniku do ustawy, a nie jak dotychczas w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury.</p>	

USTAWA O CZASIE PRACY KIEROWCÓW

art.5 pkt.6	Art.5.Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do przewozów wykonywanych pojazdami: Pkt.6 wykorzystywanymi do wykonywania robót kanalizacyjnych, ochrony dróg, usług oczyszczania, telegraficznych, przewozu artykułów pocztowych , nadajników, odbiorników radiowych lub telewizyjnych	Art. 5. Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do przewozów drogowych wykonywanych pojazdami: 6) wykorzystywanymi do wykonywania robót kanalizacyjnych, drogowych i mostowych, ochrony przeciwpowodziowej, wodociągowych, gazowniczych i energetycznych, usług oczyszczania, telegraficznych, powszechnych usług pocztowych , transmisji radiowej, usług telewizyjnych oraz związanych z wykrywaniem nadajników, odbiorników radiowych lub telewizyjnych
Wniosek	Z dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym i innych ustaw wynikające zwolnienie z artykułu 5 z obowiązku stosowania norm dotyczących okresów prowadzenia pojazdów, obowiązkowych przerw w prowadzeniu i gwarantowanych okresów odpoczynku kierowców obowiązuje tylko w przypadku wykonywania przewozów w ramach powszechnych usług pocztowych, a nie jak dotychczas przewozu artykułów pocztowych	
art.5 ust12	Art.5.Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do przewozów wykonywanych pojazdami: Pkt. 12. używanymi do niehandlowych przewozów rzeczy na potrzeby własne	12) używanymi do niehandlowych przewozów rzeczy w celach prywatnych,
Wniosek	Nowelizacja ustawy w artykule 5 punkt 12 doprecyzowała przepisy dotyczące zwolnienia z obowiązku stosowania norm dotyczących okresów prowadzenia pojazdów, obowiązkowych przerw w prowadzeniu i gwarantowanych okresów odpoczynku kierowców przewozów prywatnych, czyli wykonywanych prywatnymi pojazdami w celach prywatnych jako zwolnione.	
Art.6 ust.1	1. Maksymalny czas prowadzenia pojazdu wynosi 9 godzin na dobę, z możliwością przedłużenia do 10 godzin, nie więcej niż dwukrotnie w każdym tygodniu.	1. Maksymalny czas prowadzenia pojazdu pomiędzy każdymi dwoma okresami dziennego odpoczynku lub między okresem dziennego i tygodniowego odpoczynku nie może przekroczyć 9 godzin, z możliwością przedłużenia do 10 godzin, nie więcej niż dwukrotnie w każdym tygodniu.
Wniosek	Zmieniony został sposób rozliczenia dziennego okresu prowadzenia. Do tej pory czas prowadzenia pojazdu był liczony jako suma okresów prowadzenia pojazdu w ciągu 24 godzin od momentu rozpoczęcia pracy. Natomiast po nowelizacji dzienny czas prowadzenia to suma okresów prowadzenia pomiędzy dwoma wymaganymi odpoczynkami dziennymi. Oznacza to, że kierowca nie musi się sztywno trzymać doby (czyli 24 godzin od chwili rozpoczęcia pracy) natomiast musi stosować wymagane przepisami odpoczynkiienne.	

Art.15	Kierowca na żądanie osoby uprawnionej do przeprowadzenia kontroli, przedstawia zapisy z przyrządu kontrolnego za bieżący tydzień i za ostatni dzień poprzedniego tygodnia, w którym prowadził pojazd	Art. 15. Kierowca na żądanie osoby uprawnionej do przeprowadzenia kontroli, przedstawia zapisy z przyrządu kontrolnego oraz kart drogowych za bieżący tydzień i za ostatni dzień poprzedniego tygodnia, w którym prowadził pojazd, a za dzień, w którym pojazdu nie prowadził zaświadczenie potwierdzające fakt nie prowadzenia pojazdu.
Wniosek	Przepis ten nakłada na przewoźników obowiązek udokumentowania każdego dnia pracy kierowcy, zgodnie z artykułem 15 znowelizowanej ustawy, zarówno wtedy gdy prowadził pojazd, wykonywał inne prace albo miał dzień wolny.	

USTAWA O ZMIANIE USTAWY O TRANSPORCIE DROGOWYM ORAZ NIEKTÓRYCH USTAW Dz.U.03.149.1452

Art.9	Kierowcy pojazdów samochodowych używanych do przewozu osób (pasażerów) lub rzeczy, które zostały wyposażone w przyrządy kontrolne niespełniające wymagań ustawy, uwierzytelnione przed dniem 1 stycznia 2003 r., prowadzą karty drogowo, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 6, do końca okresu ważności dowodu uwierzytelnienia, jednak nie dłużej niż do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.	
Wniosek	Pojazdy posiadające tachografy nie spełniające wymagań zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wymagań metrologicznych, którym powinny odpowiadać tachografy samochodowe oraz wykresówki (<i>Dz.U.02.230.1929 z późniejszymi zmianami</i>), mogą być używane do końca okresu legalizacji tachografu przy czym kierowcy powinni stosować karty drogowo. Przepis ten obowiązuje do chwili wejścia Polski do Unii Europejskiej.	
Art.10	Kierowcy prowadzący pojazdy samochodowe używane do przewozu osób (pasażerów) lub rzeczy, zarejestrowane po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 1985 r., albo nieobjęte obowiązkiem wyposażenia w urządzenie rejestrujące prędkość jazdy, czas jazdy i postoj, na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, lub zwolnione z tego obowiązku, mogą prowadzić karty drogowo nie dłużej niż do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.	
Wnioski	Dotyczy to pojazdów, które zgodnie z przepisami nie były wyposażone fabrycznie w tachograf: 1) wyprodukowanych przed 1 stycznia 1985 roku nie objętych obowiązkiem wyposażenia w tachograf na podstawie przepisów Prawo o ruchu drogowym lub zwolnionych z tego obowiązku. Pojazdy takie mogą być używane bez tachografu na podstawie wypełnianych przez kierowców kart drogowych do chwili uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej. Po tym terminie wszystkich w/w obejmuje obowiązek stosowania tachografu.	